

بیانیه مشترک ۹ حزب و سازمان

پیرامون فاجعه ملی کشتار زندانیان سیاسی

چهارشنبه ۲۰ مرداد ۱۳۸۹ - ۱۱ اوت ۲۰۱۰

جریان های سیاسی امضا کننده این بیانیه، ضمن گرامیداشت یاد هزاران مرد و زنی که ۲۳ سال پیش در چنین روزهایی تنها به خاطر عقاید خویش یا وابستگی خود به اپوزیسیون به دستور مستقیم خمینی رهبر جمهوری اسلامی ایران به پای چوبه دار رفتند، برآنند برای جلوگیری از فاجعه ای مانند کشتار همگانی زندانیان سیاسی ایران در تابستان ۱۳۶۷ و اعدام های پیش از آن، دست در دست هم هر آنچه در توان دارند انجام دهند.

رویدادهای تاریخی برای هر کشوری میراثی به جای می گذارند. آنان که امروز مدعی آزادی و عدالت در ایرانند، نمی توانند به رویدادهای دهه های اخیر تاریخ کشور ما و نقش خود در آن بی اعتنا باشند و از روشنگری درباره جنایت هایی که بر مردم رفته است طفره روند و یا در برابر آن سکوت اختیار کنند. مردم، اعتبار سخن امروز هر کس را در هر موقعیتی که هم باشد با درسی که از گذشته گرفته ایم می سنجند. نه از نقد این گذشته می توان طفره رفت و نه آن را به فراموشی سپرد.

ما امضاکننده کان این بیانیه، از جمله بر این باوریم که یکی از مهمترین درس های رویدادهای سه دهه اخیر ایران، ضرورت مبارزه برای جامعه ای است که دولت را در اعمال قهر کنترل و شیوه های استبدادی را در سرکوب دگراندیشان، برای همیشه نفی کند.

زننده ترین، غیرانسانی ترین و فاجعه بارترین این شیوه ها، درهم شکستن شخصیت انسان ها، شکنجه و اعدام است. جمهوری اسلامی، پیشینه سیاه بیش از سه دهه شکنجه و اعدام ده ها هزار ایرانی را در پرونده خود دارد. ماشین کشتار جمهوری اسلامی همچنان دگراندیشان دربند را بیرحمانه قربانی می کند و برای زهر چشم گرفتن از مردم، پیوسته تعدادی از زندانیان را به اعدام محکوم میکند. یکی از بزرگترین موج اعدام ها در سه دهه اخیر، در تابستان ۱۳۶۷ رخ داد. با استناد به همه اسناد، شواهد و تحقیقات، اکنون دیگر سرسخت ترین انکارکنندگان واقعیت قتل عام زندانیان سیاسی ایران در سال ۱۳۶۷ نیز نمی توانند حاشا کنند که در آن روزها، حکومت ایران، فوج فوج

زندانیان بی‌دفاع را تنها به خاطر مخالفتشان با حکومت یا عدم اعتقاد به ایدئولوژی حاکم به کام مرگ فرستاد.

ما ضمن گرامی داشت یاد جان باختگان این جنایت بزرگ در بیست و دومین سالروز آن، برآنیم جلوگیری از امکان تکرار چنین فجایعی در گرو تغییر رفتار، اندیشه، قوانین و ساختاری است که با شکنجه و اعدام در پی جذف دگرانديشان و تثبيت قدرت در جامعه اند. اما تا به امروز، نهایت کوشش به کار برده شده تا فاجعه ی قتل عام چند هزار زندانی در سال ۶۷ توسط حکومت اسلامی و بدستور رهبر آن، در پرده بماند و جامعه ی ایران از این جنایت هولناک آگاهی نیابد. ما می‌خواهیم کشور ما از شرایطی برخوردار شود که در آن هیچ حکومتی نتواند به شکنجه و اعدام مخالفان بپردازد. ما برای آن مبارزه می‌کنیم که اندیشه نابود کردن دیگران ریشه کن شود.

ما همه نیروهای سیاسی ایران را به عقد پیمانی فرا می‌خوانیم که برای جلوگیری از هر نوع فاجعه مشابهی در آینده ایران، حکم شکنجه و اعدام و زندان سیاسی محو شود. اکنون که برآمد مردم ایران برای آزادی، یاد قربانیان فاجعه ۶۷ را زنده تر از هر زمان کرده است، بهترین فرصت برای هر چه گسترده تر کردن حلقه چنین پیمانی است. باید ماشین کشتار جمهوری اسلامی ایران را متوقف کنیم و برای جلوگیری از انتقام گیری بیشتر حکومت و اعدام زندانیانی که به گروگان گرفته است، چاره ای بیاندیشیم.

ما پیگیری پرونده کشتار سال 67 ، روشن شدن همه ابعاد این جنایت تاریخی جمهوری اسلامی و عاملان آن، رسیدگی به دادخواهی قربانیان و بازماندگان جانبختگان را وظیفه خود می دانیم و از هر اقدامی که در این راه انجام گیرد پشتیبانی می کنیم. در این راستا همدلی و همکاری همه آزادیخواهان ایران راه چاره ما می باشد.

اتحاد جمهوریخواهان ایران
حزب دمکرات کردستان ایران
حزب دمکراتیک مردم ایران
حزب کومه‌له کردستان ایران
جبهه ملی ایران - اروپا

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

کمیته هماهنگی شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران
شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دمکرات و لائیک ایران

شنبه ۱۶ مرداد ۱۳۸۹ - ۷ اوت ۲۰۱۰